

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16Csp/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816214682
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3816214682.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, proti žalovanej: U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, P., zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 2438,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, výška ktorých bude uvedená v samostatnom rozhodnutí súdu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu 14.11.2016 domáhal voči žalovanej zaplatenia 2438,80 eur s úrokom z omeškania vyčísleným zo splátok za obdobie od 17.11.2013 do 29.9.2015 vo výške 78,02 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2438,80 eur od 30.9.2015 do zaplatenia s odôvodnením, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.10.2015 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanej. Postupca a žalovaná uzavreli dňa 1.6.2011 zmluvu o splátkovom úvere č. 374227445, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky za dohodnutých podmienok uvedených v zmluve a vo VOP. Jedná sa o zmluvu o úvere uzavretú v zmysle § 497 Obch. zákonníka, pričom žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka postupcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala 2513,39 eur, ktorá pozostáva z istiny 1855,02 eur, z riadneho úroku vo výške 535,78 eur, z úroku z omeškania vo výške 53,75 eur a z poplatkov vo výške 68,84 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 16.11.2013 do 16.6.2018 v počte 56 a v celkovej výške 2438,80 eur (56x43,55 eur) a s poukazom na uvedené navrhol podanej žalobe vyhovieť ako i priznať úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v platnom znení ako i náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz spis. zn. 16Csp 81/2016-55 z 18.4.2017, proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor v podaní z 9.5.2017 (č.l. 68 spisu). Žalovaná v podanom odpore uviedla, že v danom prípade sa jedná o spotrebit. vzťah a na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Obč. zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, kde sú uvedené podmienky, za akých môže banka postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu. Tými podmienkami sú postupiteľnosť bankovej pohľadávky, predchádzajúca písomná výzva klientovi, omeškanie klienta o viac ako 90 kalendárnych dní, postúpenie sa môže týkať časti peňažného záväzku v omeškaní (splatné

pohľadávky). Namietol, že žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z., keďže banka nepreukázala, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní, čo má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časti, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uviedol, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, pre takýto postup banky je však nevyhnuté pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo v danom prípade bolo dohodnuté v článku 7 bod. 7.6.1 VOP. Zároveň zdôraznil, že toto oprávnenie žalobca nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Uviedol, že v zmysle § 92 ods. 8 Zák. o bankách č. 483/2001 Z.z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Preto s poukazom na všetko uvedené navrhol žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť.

3. V písomnom podaní z 6.6.2017 zástupca žalobcu uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovuje § 92 ods. 8 Zák. o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, pričom žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzývaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou z 9.9.2015. Poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 Zák. o bankách, ktoré pripúšťa úpravu vzťahu medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona. V tej súvislosti poukázal na to, že v zmluve, a to v článku I. ods. 10 zmluvy o splátkovom úvere sa dohodlo, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia napríklad v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je oprávnená banka požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku. Taktiež poukázal na bod 19.16 VOP, kde klient výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, preto možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, s ktorým názorom sa stotožnil i Krajský súd v Prešove v rozhodnutí 11Co 11/2015 z 25.8.2016 a ďalšie. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanej, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tej súvislosti poukázal na rozsudok NS SR spis zn. 4Obo 210/01 z 11.6.2003. Preto na podanej žalobe trval. Na pojednávaní na otázku, či môže súdu predložiť doručenkou výzvy resp. podací hárok o zaslaní výzvy z 9.9.2015, uviedol, že súdu predložil všetky dostupné listiny, ktoré im boli v rámci postúpenia pohľadávky zo strany právneho predchodcu odovzdané a teda že nemá možnosť predložiť súdu iné výzvy pred postúpením pohľadávky okrem výzvy z 9.9.2015.

4. Zástupca žalovanej v konaní namietal absenciu preukázania doručenia výzvy z 9.9.2015. Ďalej uviedol, že ustanovenie bodu 19.16 uvedené vo VOP je neplatné z viacerých dôvodov, a to že je v rozpore s kogentným ustanovením § 92 ods. 8 Zák. o bankách, pričom toto ustanovenie bolo zakomponované do formulárových VOP, ktoré spotrebiteľ nemôže nijako ovplyvniť. Zástupca žalovanej po vykonanom dokazovaní uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie písomnej výzvy právnym predchodcom žalovanej, na základe čoho nemožno spoľahlivo ustáliť doručenie výzvy a ani splnenie podmienky omeškania 90 dní. V súvislosti so zaslaným oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti uviedol, že má za to, že nie je možné jednou výzvou aj vyzvať dlžníka a zároveň zosplatiť úver. Uviedol, že žalobca nielen neplatne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ale aj neplatne postupoval pri postúpení pohľadávky, a to v rozpore so zákonom o bankách. Žiadal priznať náhradu trov konania.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16Csp 81/2016, a to zmluvou o postúpení pohľadávok z 23.10.2015 vrátane prílohy, zmluvou o splátkovom úvere z 17.6.2011, VOP z č.l. 19-38 spisu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 30.9.2015 vrátane závedy v doručení, oznámením o postúpení pohľadávky z 30.10.2015 vrátane podacieho hároku, pokusom o zmier z 7.10.2016, správami zo šetrenia pobytu žalovanej, výzvou na zaplatenie z 9.9.2015, písomnou špecifikáciou žalovanej pohľadávky z 23.10.2017, výpisom z úverového účtu z č.l. 90 - 97 spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Zo zmluvy o splátkovom úvere z 17.6.2011 (č.l. 14 spisu), uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom mal súd preukázané, že na základe uvedenej zmluvy pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1990,- eur s tým, že výška úrokovej sadzby sa dohodla fixná do splatnosti 14,90% ročne, spôsob poskytnutia úveru jednorazovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok 19,50 eur, poplatok za správu úveru 2,99 eur

mesačne, poplatok za upomienku 25, eur, výška splátky od prvého čerpania úveru do 30.6.2011 vo výške 14,52 eur, od 16.7.2011 vo výške 43,55 eur mesačne, počet splátok 84 od 16.7.2011, konečná splatnosť úveru 16.6.2018, RPMN 19,72%, celková čiastka spojená s úverom 3500,75 eur. V článku I bod 10 sa dohodlo, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napríklad v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania... V článku II bod 2 dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorý sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

7. V bode 7.6.1 VOP pôvodného veriteľa sa dohodlo, že ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a/ ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

8. Z listu z 9.9.2015 (č.l. 78 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenom liste banka oznámila žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 8.9.2015 vo výške 726,61 eur, zároveň bola vyzvaná na úhradu uvedenej sumy do 15 dní od doručenia uvedenej výzvy. Zároveň v uvedenej výzve bola upozornená, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka. Žalobca žiaden listinný dôkaz o zaslaní uvedenej výzvy alebo o doručení uvedenej výzvy žalovanej súdu nepredložil.

9. Z listu z 30.9.2015 (č.l. 79 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenom liste Slovenská sporiteľňa, a.s. zaslala žalovanej oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písmena a/ Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015, na základe čoho banka vyhlásila ku dňu 29.9.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy, žalovaná bola zároveň vyzvaná na úhradu pohľadávky zo zmluvy vo výške 2489,19 eur do 15 dní na tam uvedený účet. Žalobca predložil súdu o zaslaní uvedeného oznámenia i poštovou doručovaciu obálku (č.l. 80 spisu), z ktorej súd zistil, že žalovaná si zásielku v odbernej lehote neprevzala.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE z 23.10.2015 / č.l. 7 spisu/ mal súd preukázané, že uvedenou zmluvou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpil EOS KSI Slovensko, t.j. žalobcovi pohľadávky, ktoré sú špecifikované v prílohe č. 1 k tejto zmluve, a to v zmysle článku IV. v spojení s článkom II. a článkom V. zmluvy, pričom z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka voči žalovanej v celkovej výške 2513,39 eur, z toho nesplatená istina celkom 855,02 eur, úroky celkom 589,53 eur, poplatky 68,84 eur, príslušenstvo pohľadávky celkom 658,37 eur, počet dní omeškania 584, dátum poslednej úhrady bol 15.4.2014, dátum zosplatenia 29.9.2015.

11. Z listu z 30.10.2015 (č.l. 41 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenom liste Slovenská sporiteľňa, a.s. zaslala žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávky na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.10.2015.

12. Z výpisu z úverového účtu (č.l. 90 spisu) súd zistil, že 16.6.2011 došlo k schváleniu úveru vo výške 1990,- eur, 17.6.2011 bolo bezhotovostné čerpanie úveru vo výške 1970,50 eur, pričom v nasledujúcom období žalovaná splácala predmetný úver až do 15.4.2014 (č.l. 96 spisu).

13. Podľa § 92 ods. 8) Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.12.2016, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu,

na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia s prihliadnutím k tomu, že v konaní bola zo strany zástupcu žalovanej vznesená námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie predmetnej žaloby, súd ako prvoradú riešil v konaní otázku, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie predmetnej pohľadávky v konaní voči žalovanej, resp. nie. V konaní bolo nesporne preukázané, že na základe uzavretej zmluvy o splátkovom úvere z 17.6.2011 bol poskytnutý žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver, pričom predmetná zmluva sa v zmysle § 1, 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za spotrebiteľský úver a v zmysle § 52 Obč. zákonníka za spotrebiteľskú zmluvu, čo bolo v konaní nesporné. V súvislosti s riešením otázky, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky je potrebné uviesť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať i ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom od 1.1.2009 v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v tomto konaní nepreukázal, že žalovanej bola zo strany banky zaslaná a doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku do postúpenia vymáhanej pohľadávky. Citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou pohľadávku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia zákona, na ktoré poukázal. I z dôvodovej správy k Zákonom o bankách (§ 92 ods. 8) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, a to na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

15. Z doložených listinných dôkazov v tejto veci súd zistil, že zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. v liste z 9.9.2015 bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorou bola žalovaná v omeškaní ku dňu 8.9.2015 vo výške 726,61 eur, žalobca však nepredložil súdu žiaden listinný dôkaz o zaslaní uvedenej výzvy, a to ani poštovou doručovaciu obálku, resp. podací hárok poštovému orgánu. Následne v liste z 30.9.2015 došlo od Slovenskej sporiteľne a.s. k zaslaniu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo zmluvy o úvere k 29.9.2015 žalovanej, avšak keďže žalobca nepreukázal zaslanie predchádzajúcej výzvy v liste z 9.9.2015, čo v konaní namietal i zástupca žalovanej, nebolo preukázané, že by bolo v danom prípade splnené ustanovenie § 53 ods. 9 Obč.

zákonníka, v zmysle ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Preto súd dospel k záveru, že uvedený právny úkon, a to zosplatenie úveru v liste zo dňa 30.9.2015, je neplatný právny úkon, a to v zmysle § 39 Obč. zákonníka, pretože je v rozpore so zákonom. Napriek tomu, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. pred postúpením uvedenej pohľadávky nedošlo teda k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, resp. v tomto smere žalobca neudržal dôkazné bremeno, banka postúpila žalobcovi nielen výšku omeškaných splátok ku dňu 8.9.2015 vo výške 726,61 eur, ale postúpila žalobcovi i celkovú pohľadávku vo výške 2513,39 eur. Z uvedeného potom vyplýva, že pred postúpením pohľadávky žalobcovi pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s., nesplnil svoju povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to zaslať písomnú výzvu dlžníkovi, ktorý by následne bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, a preto podľa názoru súdu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu, v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Preto súd žalobu vo vzťahu k žalovanej zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu v celom rozsahu.

16. Čo sa týka tvrdení žalobcu, že v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a to s poukazom na ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách v znení platnom do 31.12.2014, v zmysle ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. V súvislosti s uvedeným ustanovením súd poukazuje na tú skutočnosť, že v danom prípade síce v bode 19.16 predložených VOP došlo k dojednaniu, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, avšak hneď v ďalšej vete uvedeného dojednania sa dohodlo, že klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. V tej súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 1 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Keďže sa jedná o všeobecné obchodné podmienky, ktorých znenie pripravil veriteľ, je zrejmé, že v danom prípade nejde o podmienku individuálne dojednanú, pričom podľa názoru súdu, dojednanie uvedené v bode 19.16 uvedených VOP, kedy klient, t.j. žalovaný dal vopred súhlas s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, pričom klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, v danom prípade ide o nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, a preto je uvedené dojednanie v zmysle § 53 ods. 5 neplatné. Uvedené dojednanie je neplatné podľa názoru súdu i v zmysle § 574 ods. 2/ Obč. zákonníka, v zmysle ktorého dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná. V danom prípade sa žalovaný vzdal práva byť vyzvaný na zaplatenie dlžnej pohľadávky pred jej postúpením, preto súd na základe uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade malo byť dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a keďže tomu tak nebolo, v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok z 23.10.2015.

17. O trovách konania sporových strán rozhodol súd v zmysle podľa § 255 ods. 1,2, § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 veta druhá C.s.p., v zmysle ktorého vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne. Z cit. ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnej veci bola žalovaná v celom rozsahu úspešná, preto je súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.